

PRINCIPIILE DE BAZĂ PENTRU PROIECTAREA FUNCȚIONALĂ A INTERIORULUI

*l. univ. Alina Vlas-Veveriță, l. asist. Marina Gondiu,
l. univ. Veronica Barbă*

Universitatea Tehnică a Moldovei

ABSTRACT

Good design can make a difference functionally, create better work processes and ultimately impact employee retention. When you know the basic interior design principles you can transform any space to look fabulous. You know what it feels like when you walk into a well-designed room. You can sense how everything feels cohesive and put together. It feels just right. You can achieve that effect in your own home with a little knowledge of basic design principles. Pair that knowledge with practice and experimentation and you're on your way to creating a beautiful home.

1. Introducere

Interiorul oricărei odăi se crează, de regulă, ținând cont de mai mulți factori, cum ar fi: funcționalitate, estetică, ergonomie, etc. De asemenea nu trebuie exclus nici specificul constructive al încăpeii. De toate aceste caracteristici trebuie să țină cont orice specialist în proiectarea designului și de către constructori. Există multe școli, tendințe și abordări, care sunt dezvoltate și puse în practică, principiile de lucru cu o varietate de factori indicate. Unele dintre ele sunt angajate în studii speciale pe relația dintre estetică și funcționalitate, funcționalitate și igienă, estetica și ergonomie, etc.

În acest domeniu, și teoreticieni și practicieni a făcut o mulțime, și totuși cele mai multe abordări suferă un dezavantaj semnificativ din punct de vedere al școlii germane de formare Formgestaltungsschule. Să presupunem că proiectăm interiorul unui oficiu a unei firme de comerț. Mai întâi de toate designer-proiectant se gândește la amplasarea locurilor de muncă a angajaților, ținând cont de faptul că managerii au de multe ori nevoie de a face apeluri telefonice multe și de a se muta repede prin oficiu, de a avea alături la locul de muncă un dulap mic, cu costume, cravate și cămăși – cu alte cuvinte o schemă bine cunoscută a comportamentului uman care îndeplinește specificul acestui tip de lucru. Principii stilistice și estetice apoi vor fi impuse acestui sistem conceptele estetice ce fac legătura dintre posibilitățile unui proiectant și necesitățile unui beneficiar. Și astfel nu numai la proiectarea de interioare de oficii, dar și la hoteluri, aeroporturi, magazine, case de locuit și multe altele.

Dezavantajul este că formarea de sisteme legate de activitatea omului ignore practic omul însuși cu organizația lui mentală, dar în cea mai mare parte doar mecanismul de activitate a lui, sub rezerva anumitor scopuri și obiective. În corectitudine, trebuie de remarcat faptul că față de confortul mental al omului se atrage o atenție adecvată. Rar când un designer-proiectant va propune clientului de a finisa pereții oficiului în culori de negru sau maro închis. Acest birou nu va fi foarte plăcut pentru lucru. Managerul se va simți deprimat, iar acest lucru va afecta eficiența muncii lui. Iar în cluburi pentru tineri, aceste culori ar putea fi destul de adecvate. Dar problema este că confortul mental se asociază cu modele de comportament care sunt determinate din nou într-un fel de activitate.

2. Punctele principale ce duc la formarea principiilor de zonare

Ne vom concentra doar pe cele mai importante puncte care au dus la formarea principiilor de zonare în design interior:

- a. Informații despre lumea înconjurătoare o persoană o primește prin simțuri.
- b. Principalul organ cognitiv al omului este vederea.
- c. Câmpul de vedere al omului este legată de poziția corpului în spațiu. În funcție de poziția corpului în câmpul de vedere se încadrează o anumită porțiune definită a spațiului.

Pentru activitatea viitoare, am identificat trei prevederi principale ale corpului uman: verticale sau în picioare, așezat și orizontal și culcat pe spate. După cum se poate observa, aceste prevederi ale corpului nu sunt speculative și ipotetice, dar reale, naturale și confortabile.

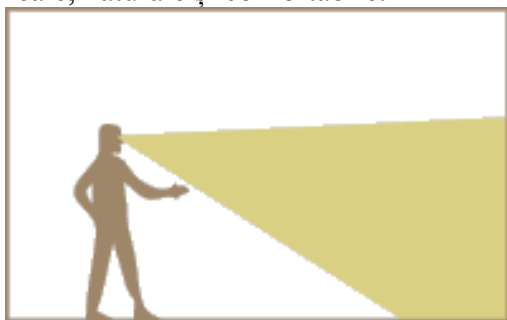

Fig.1

Atunci când o persoană stă în picioare sau merge, vederea sa este orientată înainte și în jos. Când vine vorba de camera de interior, într-o astfel de situație, o persoană primește subconștient informații din zona indicată în diagrama din sectorul galben. În acest caz, noi nu considerăm situația în care omul are nevoie pentru a citi inscripția de sub tavan sau pentru a vedea candelabru. Vorbim despre unele difuze, atunci când putem spune că persoana este relaxată sau atunci când o primește informații din neatenție și pasiv.

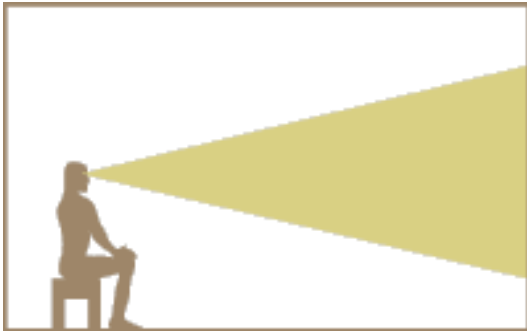

Fig.2

Atunci când o persoană stă în câmpul de vizibilitate intră aproape toată partea centrală a interiorului, pentru că privirea lui este orientată în mod natural în această zonă.

Fig.3

În poziția culcat pe spate în câmpul vizual al omului se încadrează partea superioară și de mijloc a spațiului dintr-o odaie.

În funcție de ce fel de impact vrem să avem asupra unei persoane, într-o anumită stare de activitatea mentală, putem în design de interior aranja accente corespunzătoare, care lucrează la un nivel subconștient. În arsenalul designerului sunt formele arhitecturale, combinațiile de culori, compoziții de lumină și umbră, diferitele elemente de decor (draperii, oglinzi, tablouri, plante, etc). Contabilitate de aceste compoziții pot fi adecvate pentru a obține un mare efect în îmbunătățirea nivelului de productivitate într-un oficiu, impactul emoțional în sălile de expoziție, confort în restaurante și hoteluri, intimitate în dormitoare. Aplicarea unor cunoștințe cu privire la modul de a lucra cu culorile și formele, putem obține chiar efecte terapeutice.

Izolarea unui spațiu comun în zone individuale este conceputul pentru a aborda în mod eficient a unei varietăți de sarcini, începând de la organizarea funcțională a spațiului și, în cele din urmă, crearea unui spațiu transformabil care poate căpăta diferite aspect vizuale în diferite perioade ale zilei sau a unui spațiu individual pentru fiecare membru al familiei.

3. Scopurile principale urmate la zonarea încăperilor

Cele mai frecvent zonarea încăperilor sunt urmate de următoarele scopuri:

- separarea spațiului comun în zone cu diferite destinații, de exemplu, separarea vizuală a zonei de agrement de zona de luat masa din aceeași cameră, zona pentru bucătărie de sectorul pentru primirea oaspeților într-un studio, separarea vizuală a spațiului de lucru de dormitor;
- separarea odaii în zona pentru oaspeți și zonă privată, în special separare pe categorii de vîrste cum ar fi: zona pentru copii de zona barului cu băuturi, zona pentru citit și meșterit de zona de dormit;
- schimbare funcțională a spațiului în diferite momente ale zilei, inclusiv și schimbare vizuală a proporțiilor zonelor individuale;
- crearea unor iluzii optice pentru a face mai atractive interioarele, de exemplu, micșorarea vizuală a unei încăperi de mari dimensiuni sau invers, zonarea eficientă a unui spațiu mic astfel încît să pară mai mare.

Camera (indiferent de mărime) trebuie să fie împărțit vizual în "părți" (suprafață), fără utilizarea de pereți despărțitori. Acest lucru poate fi o bucătărie-sufragerie (zona de gătit și o masă), bucatarie-living (dulapuri de bucătărie și o zonă de relaxare în jurul televizorului), dormitor, birou de acasă (pat și birou). Camera copiilor este, de obicei, separate în trei zone: recreere, joacă și învățare. În cazul în care camera este mică atunci se vor folosi cu mare prudență obiectele voluminoase.

4. Principiile de baza ale designului interior

Designul interior, reprezintă modalitatea de aranjare a spațiului intern ale unei case, al unui apartament sau birou, prin mijloace de plasare a diferitelor obiecte care lucrează în armonie pentru a crea o senzație plăcută la vedere, fiind în același timp una arbitrată.

Acesta este un concept oarecum subiectiv, deoarece fiecare persoană își creează în interior mediul dorit. Prin urmare, se spune că aranjarea interiorului este un proces personal. Însă, ca în orice alt domeniu există câteva principii, care stau la baza acestuia. Proiectarea și coordonarea elementelor decorative ale unei încăperi care includ schemele de culori, accesoriile, piesele de mobilier și caracteristicile arhitecturale, vor reprezenta amenajarea finală. Pentru aceasta există șase principii de bază ale designului interior: echilibru, accent, contrast, ritm, dimensiuni și unitate.

a. Echilibrul

Echilibrul simetric – se realizează atunci când o jumătate a camerei o reflectă pe cealaltă, iar acest lucru redă un aspect îngrijit și ordonat din punct de vedere estetic.

Echilibru Asimetric – atunci când părțile opuse ale camerei au mobilier sau arhitectură care pot să arate diferit sau pot fi aranjate diferit, dar au aceeași pondere vizuală.

Simetria radială – în cazul în care un punct central este înconjurat precum razele unei sfere. Simetria radială este cel mai frecvent creată cu ajutorul scărilor interioare sau corpuri de iluminat dar, mai poate fi realizată și din covoare rotunde, canapele curbe, și alte piese de mobilier rotunjite.

b. Accentul

Fiecare cameră ar trebui să aibă unul sau câteva elemente centrale care să focalizeze privirea. Un element principal este centrul vizual de atracție în orice cameră care, împreună cu toate celelalte elemente de design conduc privirile spre acel element. Acest lucru poate fi dat de culoare, textură, dimensiune și poziționare.

c. Contrastul

Un cadru alb, în care predomină mobilierul în stil minimalist direcționează atenția asupra punctului central aflat în contrast. Spațiile acestui stil tind să pară goale și reci însă reprezintă cel mai potrivit mod prin care putem accentua un element central.

d. Ritmul

Elementele se repetă egal ca formă, dimensiune, interval, culoare, după anumite legi cum ar fi repetiția, alternanța și progresia.

e. Dimensiunile echilibrate

Piesle de mobilier trebuie să fie de regulă de aceeași dimensiune sau într-un perfect echilibru.

f. Unitatea

Totalitatea elementelor decorative care conlucrează pentru crearea unui spațiu complet și perfect.

5. Tipuri de construcții ce zonează spațiul.

Zonarea spațiului poate fi realizată cu ajutorul unor construcții:

Arca - deschiderile arcuite curbe și drepte sunt un principiu clasic de zonare a unei oai. În funcție de dimensiunile arcii se poate de marcat limitele zonei sau de mărit considerabil intimitatea spațiului. Stilul ales pentru construcția arcei trebuie să fie în concordanță cu stilul ale pentru toată încăperea. Ca o regulă, arcada – este un element destul de ușor, nu ocupă spațiu pe podea. Prin urmare, această metodă este potrivită în apartamente.

Construcții decorative - aceasta este o soluție care necesită un anumit spațiu. Dar dacă este o alegere între un perete gol și un perete decorativ - cu siguranță acesta din urmă va arată mult mai ușor. Și, desigur, mai frumos. În astfel de construcții pentru zonarea interiorului se poate integra nișă, lumini decorative, rafturi de sticlă și rafturi din gips-carton, seminee și acvarii.

Podiumuri - cu ajutorul a podiumului se poate realiza atât separarea ușoară a zonelor, dar, de asemenea, pentru a rezolva sarcini funcționale. În apartamente mici podiumuri sunt adesea folosite ca un spațiu suplimentar pentru depozitare. Uneori, în podium se încadrează pe timpul zilei și un pat pe șine sau roți care este

ulizat doar în timpul nopții, pentru a economisi spațiu. Înălțime podiumului poate varia de la 5 cm la mai multe trepte, în funcție de înălțimea tavanului și destinație lor. Unii oameni cred că pe podium nu este o metodă prea convenabilă. Cu toate acestea, podiumurile au un grad sporit de popularitate.

Pereți falși - pereții despartitori sunt adesea folosiți în interioarele în stil "loft" sau studio. Acest tip de pereți sunt ușori și pot separate, de exemplu, sala de mese, bucatarie de la dormitor sau pentru crearea unui colț confortabil.

Ușile glisante - ușile glisante, împrumutate de la dulapuri, se descurcă foarte bine la capitolul zonare a spațiului. Aceasta este, de asemenea, o alternativă excelentă pereților. Dacă se dorește separarea unei zone mici în încăpere, care să fie ascunsă de ochii oamenilor, atunci se poate de utilizat uși cu desen netransparent. În celelalte cazuri este de preferat de utilizat uși cu sticlă transparentă sau semitransparentă, pentru a permite luminii naturale să patrundă în interior.

Cu ajutorul mobilierului - dulapuri contemporane și canapele ne permit să le amplasăm nu numai în apropierea nemijlocită a peretelui, dar, de asemenea, și în mijlocul camerei. Aceasta tehnica ne face să percepem psihologic mobilier ca element de separare a spațiului. Înălțime suficient a părții din spate a canapelei sau a mesei de bar sunt perfecte pentru acest scop. Dulapuri înalte, rafturi lungi sau rafturi cu o înălțime minimă de doi metri sunt percepute vizual ca barierele tradiționale. De foarte multe ori astfel de zonare se realizează în camera de zi, cu un mobilier moale sau seminee bilaterale moderne.

În bucătărie, cel mai spectaculos "divizor" de spațiu, de regulă, este masa de bar. De asemenea, acesta este de obicei plasat la limita dintre bucătărie și living, în cazul în care între aceste camere nu au pereți solizi.

Cu draperii, stofe - stofele sau draperiile reprezintă un mod foarte simplu și economic pentru zonarea în interior. Cu ajutorul stofei, putem crea un colț confortabil separate, să ascundem rafturi și dulapuri. Sau, pentru a crea o impresie vizuală de izolare a unui sector de altul din odaie.

În concluzie am putea menționa că zonarea eficientă a unei încăperi este concepută pentru a organiza spațiul, pentru ai conferi funcționalitatea și dinamica necesară, ca într-un final să obținem un spațiu confortabil pentru fiecare beneficiar.

BIBLIOGRAFIE

1. Marcu-Lapadat, M. *Introducere în arhitectura de interior*, Editura Simetria, 2013.
2. Karlen, M. *Space Planning Basics*, USA, 2009
3. K. Harmon, S.; E. Kennon, K. *The Codes Guidebook for Interiors*, USA, 2011
4. Panero J. *Time-Saver Standards for Interior Design and Space Planning*, MC Graw Hill, 2001